

พระราชบัญญัติ
การขายยา (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ขายยา

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการขยายยา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการขยายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขยายยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการขยายยาประเภท ง. ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการขยายยา พ.ศ. ๒๔๙๓ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติการขยายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ใช้บังคับ ให้มีสิทธิที่จะประกอบธุรกิจการขยายยานั้น ๆ ได้ต่อไปอีกจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๐๑”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้มีบทเฉพาะกาลผ่อนผันให้บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตขายยาประเภท ง. อยู่แต่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการขายยา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๘ ใช้บังคับ มีสิทธิทำการขายยาได้ต่อไปอีกเพียงหนึ่งปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เท่านั้น เป็นเหตุให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตขายยาประเภทนี้ได้รับความเดือดร้อน กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาเห็นควรจะผ่อนผันให้บุคคลพวกนี้มีสิทธิทำการขายยาประเภท ง. ได้ต่อไปอีกจนถึงหนึ่งปี พ.ศ. ๒๕๐๑